

Τὸ ἔδαφος τῶν ἀμπελῶνων εἶναι γενικῶς μαργώδες, μέσης μηχανικῆς συστάσεως, ἀλκαλικῆς ἀντιδράσεως, πτωχὸν εἰς χουμάδα.

Ἡ παραχθεῖσα ποσότης σταφιδοκάρπου κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαιτίαν ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

1959	2.000.000	χιλγρ.
1960	3.500.000	»
1961	3.000.000	»
1962	3.800.000	»
1963	3.100.000	»
1964	3.500.000	»

18.900.000

ἦτοι μέση στρεμματικὴ ἀπόδοσις : 18.900.000:6:21.500 στρ. = 146 χιλγρ., δηλαδὴ ἀπόδοσις πολὺ χαμηλὴ καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνεύ ικανοποιητικοῦ οἰκονομικοῦ ἀποτελέσματος.

Ἄλλὰ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκεῖνας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ παραγωγή εἶναι ἀπηλλαγμένη ζημιῶν ἐκ φυτονόσων κλπ., πάλιν ἡ μέση στρεμματικὴ ἀπόδοσις δὲν ὑπερβαίνει τὰ 180—200 χιλγρ.

Τὰ αἷτια τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἶναι :

1) Ἡ μεγάλη ἡλικία τῶν πρέμων, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, βάσει προσωπικῶν μας παρατηρήσεων καὶ ἐκ διασταυρωθεισῶν πληροφοριῶν ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

1—10 ἐτῶν	4.300	στρ.	ἦτοι	20%
10—20 ἐτῶν	3.225	»	»	20%
20—40 ἐτῶν	2.150	»	»	10%
40—60 ἐτῶν	5.375	»	»	25%
ἄνω τῶν 60 ἐτῶν	6.450	»	»	30%
	21.500	»		

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων φαίνεται ὅτι ἡ μεγάλη ἡλικία τῶν πρέμων εἶναι τὸ κυριώτερον αἷτιον τῶν χαμηλῶν ἀποδόσεων, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ κανόνα μετὰ τὸ τριακοστὸν ἔτος αἱ ἀποδόσεις τῆς ἀμπέλου ἀρχίζουν νὰ μειοῦνται.

2) Ἡ ἀτακτος φύτευσις τῶν μεγάλης ἡλικίας πρέμων, ὡς καὶ αἱ μικραὶ μεταξὺ τῶν ἀποστάσεις.

3) Αἱ πλημμελῶς παρεχόμεναι καλλιεργητικαὶ φροντίδες καὶ κυρίως ἡ μὴ κατάλληλος χημικὴ λίπανσις.

Παρὰ τοὺς δυσμενεῖς αὐτοὺς παράγοντας, τὸ οἰκολογικὸν περιβάλλον (κλίμα καὶ ἔδαφος) εὐνοεῖ κατ' ἐξοχὴν τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, ἐπὶ τοσοῦτω μάλλον καθ' ὅσον λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκούς ὕδατος πρὸς ἀρδευσιν μεγάλων ἐκτάσεων, ἢ ἐν λόγῳ καλλιέργειας εἶναι ἡ πλέον οἰκονομικῶς συμφέρουσα.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν σπου-

δαίτητα τῆς ἀμπέλου, ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας Ν. Ζηκύνθου ἔχει θέσει τὰς βάσεις διὰ μίαν ὀρθολογικὴν, οἰκονομικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐκμετάλλευσιν ταύτης, συμφώνως πρὸς τὰς κρατούσας νέας τεχνικοοικονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας.

Ἀψευδεῖς ἄλλωστε μάρτυρας περὶ τῆς ἐμπορικῆς εὐδοκίμησεως τῆς ἀμπέλου (σταφιδαμπέλου) ἀποτελοῦν αἱ ὑψηλαὶ στρεμματικαὶ ἀποδόσεις πού ἐλαμβάνονται κατὰ τὰ πρό τοῦ πολέμου ἔτη, ἀλλὰ καὶ αἱ λίαν ἱκανοποιητικαὶ ἀποδόσεις τῶν ἐν πλήρῃ ἀναπτύξει νέων φυτειῶν σταφιδαμπέλου.

Εἶναι δὲ παρατηρητέον, ὅτι φυτεῖαι ἀναμπελωθεῖσαι κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν καὶ εὐρισκόμεναι εἰς τὸ στάδιον τῆς πλήρους ἀποδόσεως (10—15 ἐτῶν), ἀποδίδουν περὶ τὰ 400—600 χιλγρ. κατὰ στρέμμα.

Συνεπῶς, ἔνεκα τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθέντων λόγων, οἱ ὁποῖοι εὐνοοῦν, ἐπιβάλλουν, περιόριζον καὶ ἐξειδικεύουν, πρέπει νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν ἐντατικὴν καὶ τὴν κατ' ἔκτασιν ἐκμετάλλευσιν.

Α' ΕΝΤΑΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

Κατόπιν καὶ τῆς ἱκανοποιητικῶς διαμορφωθείσης τιμῆς ἀσφαλείας τῶν 8,30 δραχ. κατὰ χιλιόγραμμα, ἔχομεν :

1. Ἀκαθάριστος πρόσδοσις = Παραγωγή X τιμῆ = 500X8,30 = 4.150 δραχ.

2. Καθαρὰ πρόσδοσις = Ἀκαθάριστος πρόσδοσις — Δαπάναι ἐκμεταλλεύσεως = 4.150 - 2.950 = 1.200 δραχ.

3. Γεωργικὸν εἰσόδημα = Ἀκαθάριστος πρόσδοσις — Χρημ. δαπάναι = 4.150 - 1.640 = 2.510 δραχ. κατὰ στρέμμα.

Εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2.510 δρχ. περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀξία τῶν ἡμερομισθίων.

Ἡ καλλιέργεια λοιπὸν τῆς ἀμπέλου παρουσιάζει εὐρᾶ περιθώρια περαιτέρω βελτιώσεως πρὸς ἀπόκτησιν ὑψηλοτέρας παραγωγῆς μὲ χαμηλὸν κόστος καὶ μὲ ἀπώτερον σκοπὸν τὴν αὐξήσιν τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν παραγωγῶν. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς ποιοτικῆς βελτιώσεως τοῦ καρποῦ.

1. ΑΡΧΗΣΙΣ ΣΤΡΕΜΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΟ ΔΟΣΕΩΝ

Ἡ σημερινὴ λίαν χαμηλὴ μέση στρεμματικὴ ἀπόδοσις πρέπει νὰ φθάσῃ τὰ 400 - 600 χιλιόγραμμα μὲ προϋπόθεσιν πάντοτε τὸ χαμηλὸν κόστος παραγωγῆς.

Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς μίας σειρᾶς μέτρων καὶ βελτιώσεων.